

فلسفه اعطاء نعمت و فقدان نعمت/ تا انسان در دنیاست برای آزمایش است

آیت الله جوادی آملی گفت: تا انسان در دنیا به سر می‌برد، هر چه دارد آزمایش است.

آیت الله جوادی آملی گفت: تا انسان در دنیا به سر می‌برد، هر چه دارد آزمایش است.

به گزارش خبرگزاری مهر آیت الله جوادی آملی در درس تفسیر قرآن خود مطالبی بیان نموده اند که متن آن برای علاقه مندان در پی می آید؛

خداوند متعال در سوره «فجر» فرمود: فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ نَعَمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِي * وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ * كلا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ.

یعنی ما در این دنیا بعضی‌ها را به مال و ثروت مبتلا می‌کنیم و بعضی هم مبتلای به فقر می‌باشند؛ یعنی «ممتحن»؛ و یا بعضی مبتلا به سلامت هستند؛ و بعضی هم مبتلا به بیماری می‌باشند؛ یعنی «ممتحن». «ابتلا»؛ و به تعبیر دیگر امتحان و این تأیید الهی نیست.

زیرا این‌جا «دار الکرامه» نیست، بلکه «دار الکرامه» بهشت است؛ بعضی‌ها را سلامت می‌دهیم، او باید بداند که مبتلا به سلامت است؛ بعضی را قدرت می‌دهیم، او باید بداند که مبتلای به قدرت است؛ بعضی را نعمت می‌دهیم، او باید بداند که مبتلای به نعمت است؛ مبتلا یعنی «ممتحن»، لذا ما هر دو گروه را آزمایش می‌کنیم!

از این رو خداوند فرمود؛ آنهایی را که به سلامت مبتلا کردیم، می‌گویند: (رَبِّي أَكْرَمَنِي) (پروردگار من مرا گرامی داشت)، و آنهایی را که به فقر مبتلا کردیم می‌گویند: رَبِّي أَهَانَنِ (پروردگارم مرا خوار کرده است)، در حالی که نه آن اکرام است و نه این اهانت، هر دو آزمون است! بنابراین تا انسان در دنیا به سر می‌برد، هر چه دارد آزمایش است.

منبع: درس تفسیر حضرت آیت الله جوادی آملی، سوره فصلت